

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16CoP/45/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715214263
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivica Hanusková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6715214263.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivica Hanuskovej a sudcov Mgr. Štefana Baláža a JUDr. Alexandra Mojša, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti C., a to o maloletú C. C., nar. XX. XX. XXXX a o maloletú L. C., nar. XX. XX. XXXX, obe deti zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Zvolen, detí rodičov - matky V. A., rod. U., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXXX/XX, I., t. č. bytom Q. I. XXX/XX, V. a otca M. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom A. XXXX/XX, I., právne zastúpeného VIKTÓRIA HELLENBART, advokátska kancelária s. r. o., so sídlom Rázusa 146/23, Lučenec, v konaní o úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 18P/22/2015-261 zo dňa 21. 03. 2017, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu, ktorým určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletým deťom m e n í takto:

I. Otec maloletých detí je povinný prispievať výživným na maloletú C. vo výške 100,- EUR mesačne a na maloletú L. vo výške 50,- EUR mesačne od 15. 04. 2016 do 30. 10. 2016 a od 01. 11. 2016 je povinný prispievať výživným na maloletú C. vo výške 150,- EUR mesačne a na maloletú L. vo výške 100,- EUR mesačne, ktoré výživné je povinný zasielať k rukám matky maloletých detí, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred.

II. Na zameškané výživné na obe maloleté deti spolu za obdobie od 01. 11. 2016 do 21. 12. 2017 spolu vo výške 1.367,- EUR súd povoľuje otcovi maloletých detí splátky vo výške 50,- EUR mesačne, ktoré je povinný zasielať spolu s bežným výživným až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd po tom, ako jeho v poradí prvé rozhodnutie o rozvode rodičov nadobudlo právoplatnosť (vrátane jeho rozhodnutia, ktorým boli obe maloleté deti zverené na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matke), rozhodol o povinnosti otca maloletých detí prispievať na maloleté deti výživným, a to na maloletú C. sumou 150,- EUR mesačne a na maloletú L. sumou 120,- EUR mesačne od 15. 04. 2016, ktoré výživné uložil otcovi maloletých detí zasielať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred. Zároveň rozhodol i o zročnom výživnom za obdobie od 15. 04. 2016 do 21. 03. 2017, ktoré určil vo výške 1.305,- EUR spolu, ktorú sumu umožnil otcovi maloletých detí hradiť v splátkach po 100,- EUR mesačne na každé dieťa zvlášť, splatných od mesiaca nasledujúceho po právoplatnosti tohto rozsudku spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok v prípade nezaplatenia čo len jednej splátky riadne a včas.

2. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia okresný súd uviedol, že ním ustálená vyživovacia povinnosť otca voči maloletým deťom sumou 150,- EUR mesačne na maloletú C. a 120,- EUR mesačne na

maloletú L. zodpovedá zákonným kritériám Zákona o rodine. Vykonaným dokazovaním mal okresný súd za preukázané, že otec maloletých detí v minulosti pracoval v zahraničí, kde dosahoval priemerný mesačný príjem v čistom cca 1.000 až 1.200,- EUR, avšak, na základe dohody so zamestnávateľom toto zamestnanie ukončil z dôvodu vyriešenia si osobnej situácie v súvislosti s rozvodom manželstva na Slovensku. Okresný súd preto nedával na ťarchu otca maloletých detí ukončenie tohto pracovného pomeru, avšak na druhej strane poukázal na to, že tento si musí byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči maloletým deťom a vyvinúť snahu na zabezpečenie zamestnania tak, aby bol schopný platiť výživné. Z vykonaného dokazovania ďalej pre okresný súd vyplynulo, že otec si postupne zamestnanie hľadal, spočiatku bol zamestnaný v spoločnosti A., s. r. o, neskôr v spoločnosti M. A., s.r.o a súčasne v období od januára do júla 2016 poberal podporu v nezamestnanosti. Uznal, že dávky v nezamestnanosti boli otcovi priznané až v priebehu rozhodovania okresného súdu, avšak boli mu doplatené jednorazovo, čím došlo k zvýšeniu jeho príjmu. Od 14. 11. 2016 je otec maloletých detí zamestnaný, dosahuje príjem vo výške 400,- EUR v čistom. Pokiaľ ide o jeho majetkové pomery, užíva rodinný dom, kde býva spolu so svojou matkou, t. j. spolupodieľajú sa na výdavkoch súvisiacich s bývaním. Prihliadal i na to, že otec maloletých detí má zvýšené výdavky v súvislosti so splácaním hypotéky. Čo sa týka potrieb maloletých detí, tieto matka podľa okresného súdu riadne preukázala, zdokladovala, konkrétne u maloletej C. videl zvýšené výdavky vzhľadom na jej fyzický vek, ukončenie základnej školskej dochádzky a zdravotné problémy. Matka spolu s dcérami bývala v prenajatom byte, žije s nimi i jej priateľ a jeho maloletá dcéra. Maloletá C. v čase rozhodovania okresného súdu navštevovala 8. ročník základnej školy a maloletá L. 1. ročník základnej školy. Matka uhrádzala poplatok za stravu 20,- EUR na každú dcéru a poplatok za školský klub 7,- EUR. Maloletá L. chodila na krúžok korčuľovania, gymnastiku, kde sa poplatky neplatia, navštevuje však kardiologickú ambulanciu vo Zvolene, lieky neužíva. Maloletá C. chodí na alergológiu, kde celoročne užíva lieky, za ktoré platí matka v priemere 10,- EUR mesačne. Vzhľadom na takto vykonané dokazovanie preto následne rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku napadnutého rozhodnutia s tým, že zároveň rozhodol i o zameškanom výživnom za obdobie od 15. 04. 2017, teda odo dňa, kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok o rozvode manželov, a to až do rozhodnutia súdu, t. j. do 21. 03. 2017.

3. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie otec maloletých detí, ktorý namietal najmä skutočnosť, že už prvý rozsudok okresného súdu bol zrušený uznesením odvolacieho súdu zo dňa 20. 07. 2016 z dôvodu, že okresný súd nedostatočne zistil skutkový stav veci, pokiaľ ide o osobné, majetkové a zárobkové pomery rodičov. Uviedol, že rozsudok súdu o stanovení výšky vyživovacej povinnosti na maloleté deti je v celom rozsahu nepreskúmateľný a nezákonný, keď v čase rozhodovania (08. 03. 2017) mal okresný súd upraviť výšku vyživovacej povinnosti podľa aktuálnej situácie do budúcnosti a zameškané výživné mal upraviť osobitne, tiež podľa v minulosti aktuálnej situácie rodičov a maloletých detí. Nie je pre neho zrejmé, na základe čoho určil vyživovaciu povinnosť okresný súd v rovnakej výške aj za uplynuté obdobie a aj do budúca, ak jeho priemerný mesačný príjem za obdobie od apríla 2016 až do októbra 2016 predstavoval sumu 231,15 EUR mesačne. Až od novembra 2016 je riadne zamestnaný s pravidelným príjmom, pričom predtým pracoval len nepravidelne, zároveň poberal dávky v nezamestnanosti, teda nebolo v jeho schopnostiach a možnostiach prispievať na obe maloleté deti výživným v takej výške, ako ju určil v uvedenom období okresný súd. Uvedené okresný súd nijako neodôvodnil ani vo vzťahu k potrebám maloletých detí, a to vo výške 270,- EUR mesačne na obe deti, ak jeho príjem až do októbra 2016 takúto sumu ani nedosahoval. Ak by aj matka prispievala rovnakou sumou na výživu maloletých detí, určite by, v prípade, ak by aj žili spolu, nebolo z rodinného rozpočtu možné vynaložiť vyše 500,- EUR iba na potreby maloletých detí. Zároveň nebolo prihliadnuté na to, že matka žije v spoločnej domácnosti so svojim druhom, ktorého príjem a príspevok do spoločnej domácnosti súd vôbec neskúmal.

5. Ďalšou odvolacou námietkou bola najmä nepreskúmateľnosť rozhodnutia vo výroku o zameškanom výživnom, nakoľko on platil od apríla 2016 na maloletú X. Matka mesačne 100,- EUR a na maloletú L. mesačne 50,- EUR, teda výška zameškaného výživného je u každého dieťaťa iná, preto ak chcel súd osobitne určiť splátku zameškaného výživného na každé dieťa zvlášť, mal určiť výšku splátky u každého dieťaťa osobitne a jednoznačne.

6. Navrhol preto, aby odvolací súd zmenil rozsudok okresného súdu tak, že určí výšku vyživovacej povinnosti v súlade so zákonom, keď za primerané výživné považuje sumu 120,- EUR mesačne na obe maloleté deti spolu.

7. Matka maloletých detí v písomnom vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že rozsudok okresného súdu považuje za vecne správny, keď okresný súd určil výživné v súlade so zákonom, doplnil dokazovanie v zmysle záverov odvolacieho súdu a svoje rozhodnutie i dostatočne odôvodnil. Opätovne namietala, že otec maloletých detí ukončil pracovný pomer v zahraničí s cieľom zbaviť sa vyživovacej povinnosti. Bez ohľadu na uvedené, otec maloletých detí dosahuje oveľa vyšší príjem, ako sa snaží preukázať predloženými dôkazmi, nepriznáva skutočné príjmy a tvrdenie, že mu s platením výživného pomáha jeho matka je neuveriteľné, keďže vie, že jeho matka má veľmi nízky dôchodok. Naopak otec maloletých detí je zamestnaný v zahraničí, pravdepodobne poberá „diety“, ktoré by sa mali tiež zohľadniť pri určení výživného. So staršou dcérou sa nestretáva a pokiaľ ide o maloletú L., táto väčšinu času trávi u starkej. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

8. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu nevyjadril.

9. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej v texte „CSP“), prejednal odvolanie otca maloletých detí v medziach daných ustanovením § 65 a § 66 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej v texte „CMP“) a po tom ako zopakoval a doplnil dokazovanie vykonané okresným súdom na pojednávaní dňa 21. 12. 2017, rozsudok okresného súdu podľa § 388 CSP zmenil, nakoľko neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie, a to z nasledovných dôvodov:

10. Okresný súd Zvolen rozsudkom č. k. 18P/22/2015-115 zo dňa 08. 03. 2016 rozviedol manželstvo rodičov maloletých detí V. C., rod. U. a M. C., uzavreté dňa XX. XX. XXXX, ktorý rozsudok nadobudol právoplatnosť vo výroku o rozvoде, ako aj vo výroku, ktorým boli maloleté deti zverené do starostlivosti matke, dňom 15. 04. 2016. Rozhodnutie o úprave práv a povinností rodičov voči maloletým deťom na čas po rozvoде v časti výživného, bolo uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16CoP/37/2016-132 zo dňa 20. 07. 2016 v spojení s opravným uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 16CoP/37/2016-223 zo dňa 08. 12. 2016 zrušené a vec mu bola v tomto rozsahu vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v uvedenom uznesení poukázal na to, že okresným súdom určená vyživovacia povinnosť otca voči jeho deťom v napadnutom rozhodnutí nie je primeraná a nespĺňa kritériá ustanovenia §-u 75 Zákona o rodine, vzhľadom na nedostatočne zistený skutkový stav v zmysle § 35 a nasl. CMP.

11. Okresný súd napadnutým rozsudkom, v poradí druhým rozsudkom zo dňa 21. 03. 2017 po doplnení dokazovania určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletej Karin sumou 150,- EUR mesačne a voči maloletej Laure sumou 120,- EUR mesačne, od 15. 04. 2016 a na zameškané výživné povolil otcovi maloletých detí splátky po 100,- EUR mesačne. Odvolací súd pristúpil k opakovaniu dokazovania okresným súdom vzhľadom na nedostatočne zistený skutočný stav veci a nesprávne právne posúdenie primeranosti vyživovacej povinnosti otca voči deťom (aplikáciou ustanovenia §-u 75 ods. 1 Zákona o rodine). Vzhľadom na odstup času od rozhodnutia okresného súdu zároveň odvolací súd dokazovanie doplnil na pojednávaní dňa 21. 12. 2017.

12. Na pojednávaní pred odvolacím súdom otec maloletých detí potvrdil, že je zamestnaný, v súčasnej dobe pracuje v baliarni v Rakúsku, naďalej sú mu vyplácané i diéty v porovnateľnej výške ako zo spoločnosti FORSE, s.r.o.. V Rakúsku je ubytovaný v prenajatom byte, za ktorý hradí 120 € mesačne. Pokiaľ ide o dochádzanie do zahraničia, cestuje domov každý víkend, jedna cesta tam aj späť ho stojí 100 € a hradí aj miestnu dopravu 100 € mesačne.

13. Matka maloletých detí na uvedenom pojednávaní uviedla, že od rozhodnutia okresného súdu došlo na jej strane k zmene pomerov dňa 03.06.2017, kedy sa vydala. Žije v spoločnej domácnosti s manželom, ktorý pracuje ako stavebný robotník a dosahuje príjem vo výške 700 € mesačne, avšak len v letnom období, nakoľko cez zimu nepracuje, ide o sezónne zamestnanie. Kúpili spolu byt, splácajú zaň aj hypotéku. Pokiaľ ide o maloleté deti, došlo k zmene pomerov na ich strane v tom, že maloletá L. už t. č. navštevuje 3. ročník základnej školy. Predložila zoznam platieb za rok 2017 ako aj predpokladané výdavky na rok 2018, vrátane výdavkov na plavecký výcvik, prijímanie a pod. Pokiaľ ide o maloletú

C., táto už navštevuje 1. ročník obchodnej akadémie, taktiež predložila potvrdenie zo Spojenej školy v V., ktorú maloletá navštevuje, aké výdavky sú predpokladané, celkovo vo výške 137 € v súvislosti s nástupom do školy, keď má odporúčané i pomôcky na vyučovanie ako notebook.

14. Kolízny opatrovník maloletých detí sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil.

15. Z vykonaného dokazovania mal odvolací súd za preukázané, že v období od 15. 04. 2016 do 30. 10. 2016 okresným súdom určená výška vyživovacej povinnosti nezodpovedá schopnostiam a možnostiam otca maloletých detí, teda povinného. Otec maloletých detí v období od decembra do januára 2016 pracoval u zamestnávateľa A., s.r.o, kde dosahoval príjem vo výške 156,75 EUR mesačne. Od februára 2016 až do novembra 2016 bol zamestnaný v spoločnosti M. A., s.r.o, kde dosahoval príjem vo výške 75,78 EUR mesačne. Odvolací súd uznáva, že od januára do júla 2016, teda za obdobie 6 mesiacov, boli otcovi maloletých detí vyplatené aj dávky v nezamestnanosti, napriek tomu jeho príjem v období od januára do novembra 2016 predstavoval v priemere sumu 504,- EUR mesačne (január - 856,75 EUR, február až jún - 3.878,90 EUR, júl až október - 303,12 EUR). V uvedenom období matka maloletých detí dosahovala v roku 2016 priemerný mesačný čistý príjem vo výške 392,15 EUR a súčasne poberala invalidný dôchodok vo výške 147,70 EUR. Obaja rodičia maloletých detí neznášali výdavky na domácnosť sami, ak otec žil v spoločnej domácnosti so svojou matkou a pokiaľ ide o matku maloletých detí, táto sama v tom čase uznala, že má priateľa, za ktorého sa neskôr i vydala a tohto času zdieľajú spoločnú domácnosť ako manželia. Pokiaľ ide o maloleté deti, tieto v uvedenom období, teda do 30. 10. 2016, mali výdavky v rozsahu, ako boli zistené dostatočným spôsobom okresným súdom, keď maloletá C. v tom čase navštevovala 8. ročník základnej školy a maloletá L. 1. ročník základnej školy. Matka maloletých detí všetky výdavky vo vzťahu k deťom predložila, tieto boli preukázané, zohľadnené a prihladené na ne bolo okresným, ako i odvolacím súdom.

16. Pri určovaní výšky výživného podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine je potrebné brať ohľad na potreby oprávneného, teda dieťaťa. Ich miera je rôzna, podľa okolností prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa, jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, zdravotného stavu, jeho kultúrno-spoločenských potrieb, športových záujmov a pod. Toto však nie sú jediné relevantné kritériá, ktoré sa pri určovaní výšky výživného zohľadňujú, pretože potreby dieťaťa sa skúmajú aj vo vzťahu k životnej úrovni rodičov. Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že okresný súd pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom za obdobie od 15. 04. 2016 do 30. 10. 2016 uvedené nezohľadnil, a životná úroveň oboch rodičov bola v tom čase porovnateľná. Určenie vyživovacej povinnosti otcovi v uvedenom období, vo výške 270 EUR na obe deti, pri jeho v tom čase dosahovanom príjme cca 500 EUR mesačne, nespĺňa kritériá vyššie uvedeného ustanovenia Zákona o rodine a nezohľadňovala životnú úroveň otca maloletých detí. Odvolací súd pristúpil k zmene napadnutého rozhodnutia a v uvedenom období - od 15.04.2016 do 30.10.2016 určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletým deťom tak, že tento je povinný prispievať na maloletú C. sumou 100,- EUR mesačne a na maloletú L. 50,- EUR mesačne, pretože nebolo v možnostiach a schopnostiach otca prispievať na maloleté deti výživným vo výške, ako bolo ustálené okresným súdom. Odvolanie otca maloletých detí v tomto rozsahu považoval odvolací súd za dôvodné.

17. Od 01. 11. 2016 pristúpil odvolací súd k zvýšeniu vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom, a to z dôvodu zmeny pomerov trvalého charakteru na strane otca maloletých detí, ktorý je od uvedenej doby zamestnaný u spoločnosti Y., s. r. o. (v súlade s dohodou o zmene pracovnej zmluvy zo dňa 13. 06. 2017, ktorú uzavrel na dobu určitú do 30. 06. 2018), kde dosahuje príjem vo výške 480,- EUR v hrubom. V zmysle mzdového listu otca za rok 2016 bolo odvolacím súdom zistené, že otec maloletých detí v období november a december 2016 poberal od zamestnávateľa cestovné náhrady, tzv. „diéty“ vo výške 776,99 EUR mesačne a v období od januára až do júna 2017 vo výške 890,- EUR mesačne. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že Zákon o rodine ukladá súdu v § 62 a v § 75 zákona prihliadať na celkové majetkové pomery povinnej osoby, nie určovať výživné len z dosahovaného zárobku v zamestnaní, alebo iného príjmu povinnej osoby. Odvolací súd preto pri určení výšky výživného prihliadol aj na iné plnenie poskytované zamestnávateľom otcovi maloletých detí, a uvedené finančné prostriedky mal a má otec maloletých detí k dispozícii na uspokojovanie svojich potrieb a potrieb svojej rodiny. I keď majú cestovné náhrady vyplácané zamestnávateľom nahradiť zamestnancovi výdavky na stravu v zahraničí, tieto náhrady nie sú účelovo viazané v tom zmysle, že by ich poberateľ nemohol použiť na iný účel. Cestovné náhrady vyplácané zamestnancovi síce nie sú súčasťou mzdy, avšak výrazným spôsobom

zlepšujú majetkové pomery otca a sú hlavným stimulom pre vykonávanie práce v zahraničí. Vzhľadom na túto skutočnosť, teda zlepšenie majetkových pomerov na strane otca maloletých detí od novembra 2016, ale aj s prihliadnutím na to, že v súčasnej dobe je už maloletá C. študentkou A. školy v V. a maloletá L. navštevuje 3. ročník základnej školy, pričom obe deti sú tohto času staršie, je dôvodom, pre ktoré určil vyživovaciu povinnosť otca voči maloletým deťom od 01.11.2016 vo vyššej miere. Na strane matky maloletých detí došlo v uvedenom období len k miernemu zvýšeniu príjmu, ktorý v období do decembra 2016 dosahovala vo výške 465,- EUR mesačne v čistom a v roku 2017 vo výške 485,- EUR mesačne v čistom plus poberala invalidný dôchodok, ktorý aj naďalej poberá vo výške 147,70 EUR mesačne. K zmene pomerov však na strane matky došlo v dôsledku jej vydaja, keď od uvedenej doby je povinný spolupodieľať sa na výdavkoch v domácnosti aj jej manžel, ktorý je zamestnaný. Vyživovacia povinnosť otca vo výške 150,- EUR mesačne na maloletú C. a 100,- EUR mesačne na maloletú L. od 01.11.2016 zodpovedá kritériám ustanovenia § 75 Zákona o rodine a zohľadňuje tak celkové odôvodnené potreby maloletých detí, ako aj schopnosti, možnosti na strane povinnej osoby, teda otca maloletých detí.

18. Na záver odvolací súd dopĺňa, že plnenie si vyživovacej povinnosti voči deťom má prednosť pred inými výdavkami rodičov, keď obaja rodičia maloletých detí sú schopní zabezpečiť si dostatok finančných prostriedkov na uspokojenie si vlastných potrieb v rozsahu bežného životného štandardu, preto možno od nich spravodlivo žiadať, aby rovnaký štandard umožnili aj maloletým deťom, čo je v súlade s požiadavkou, že dieťa, ktorého rodičia nežijú spolu, má mať takú životnú úroveň, ako keby spolužitie rodičov existovalo.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil a v dôsledku uvedenej zmeny bolo nevyhnutné zmeniť aj rozhodnutie o nedoplatku na výživnom. Podľa zhodných vyjadrení rodičov maloletých detí otec na maloleté deti prispieval v období od 15. 04. 2016 až do súčasnej doby výživným vo výške 100,- EUR mesačne na maloletú C. a 50,- EUR mesačne na maloletú L., v dôsledku čoho mu zameškané výživné za obdobie od 15. 04. 2016 až do 30. 10. 2016 nevzniklo, keďže v súdom určenej výške vyživovaciu povinnosť voči maloletým deťom i riadne plnil. Zameškané výživné preto otcovi maloletých detí na obe deti spolu vzniklo len za obdobie od 01. 11. 2016 do 21. 12. 2017 (deň vyhlásenia rozsudku vo veci samej). Zameškané výživné u maloletej C. za obdobie 13 mesiacov a 21 dní (od 01. 11. 2016 do 21. 12. 2017) predstavuje 650,- EUR za 13 mesiacov + 33,60 EUR za 21 dní, t. j. spolu 683,- EUR. V uvedenom rozsahu vzniklo zameškané výživné i u maloletej L., keď v období od 01. 11. 2016 do 21. 12. 2017 hradil otec na maloletú výživné len vo výške 50,- EUR, pričom odvolací súd výživné určil sumou 100,- EUR mesačne. Za 13 mesiacov a 21 dní tak vzniklo otcovi maloletých detí zameškané výživné voči maloletej L. vo výške 650,- EUR za 13 mesiacov a 33,60 EUR za 21 dní, teda taktiež spolu suma 683,- EUR. Spolu tak zameškané výživné za vyššie uvedené obdobie u oboch maloletých detí predstavuje sumu 1.367,- EUR, na ktorú sumu súd povoľuje otcovi maloletých detí, vzhľadom na jeho zárobkové, majetkové a osobné pomery, splátky vo výške 50,- EUR mesačne na obe deti spolu. Uvedenú splátku 50 EUR mesačne je otec maloletých detí zasielať spolu s bežným výživným, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozhodnutia, až do zaplatenia pod následkom straty výhody splátok.

20. V zmysle §-u 57 CMP o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh. Žiaden z účastníkov konania nepodal návrh na náhradu trov odvolacieho konania, v dôsledku čoho odvolací súd o nich nerozhodoval.

21. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.
Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b)

(§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh)

(§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie (§ 379 ods. 1 a 2 CMP), môže mu súd uložiť pokutu do 1.000,- Eur (§ 382 ods. 1 CMP), rozhodnúť o zastavení výplaty rodičovského príspevku a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa (§ 383 ods. 1 CMP) alebo odňať maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a postarať sa o jeho odovzdanie tomu, komu bolo podľa rozhodnutia zverené, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnené premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať (§ 386 ods. 1 CMP) a to všetko aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).